

Gyűjtő: EGYID ÁRPÁD

Gyűjtés ideje: 1973.

TART.: ERDELYI MÉGBALLADÁK

(1973. aug. 25-31-ig ERDELYT - EGYID)

19 lap

Földrajzi mutató: ERDELY

Statisztikai mutató: XXVI

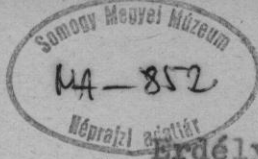
PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRLOKÁS

ÁTVEZETVE AZ EGTSEGES LTK. 2314-os TETELE ALÓL

Erdélyi gyűjtés/1973.aug.25-31./

Verd meg isten a kerítőt,
Azt a lélekkeserítőt,
De még jobban azt a papot,
Aki minket összerakott.

Me mik nem szerettük egymást,
Mégis ránk monta ja záldást.
Mer én nem szerettem ütet,
Mégis ránk monta ja hütet.

Felmentem egy hegyre,
Lenisztem egy völgybe. :/:
Ott látom kedvesem
Tiszta feketébe. :/:

Tiszta feketébe,
Pohár a kezébe. :/:
Pohár a kezébe,
Piros borral telve. :/:

Köszöntsd rám édesem,
Hogy igyak belőle. :/:
Minsá(b) rád köszöntsem,
Inkább elönteném. :/:

S mégis rád köszönem,
Hogy ameddig élek. :/:

Szeretnék szántani,
Hat ökret hajtani.
S hejha a rózsám jönne
Az ekét tartani.

Szántottam, szántottam,
Hat ökret hajtottam,
S hej minden fordulásba
Páros csókot kaptam.

Nem messziről jövünk mü,
Szép menyasszont hozunk mü.
Szép a neve, szép a hire,
Szép a maga viselete.

A menyasszon szép virág,
Koszoruja gyöngyvirág.
Az a boldog vőlegény,
Ki aszt mongya, az enyém.
Ā-la-la-la-la, la-la-la.
Rā-la-la-la-la, la-la-la.

A menyasszony aszt mongya,
Nem menek férhez soha.
Párna āja szövetlen,
Derekāja tötetlen,
A tolluja a tóba
A vadréce hordozza.
Ā-la-la.....

A kapuba a szekér,
Jönnek a menyasszonyér,
A menyasszony aszt mongya,
Nem menyek férhez soha.

Addig bánom, amig élek,
Hogy mér szerettelek téged.
Ha nem szerettelek vóna,
Most a szívem nem gyászolna.
Ugy szeretlek, majd megeszlek,
Megbecsüllek, ha jelveszlek.
Ā-la-la-la-la-la-la-la.
Lā-la-la-la-la, la-la-la.

Erre, erre, most mén erre,
Harakszik rám, nem néz erre.
Ha harakszik, mér jár erre,
Mér jár az én ellenemre?
Lē-la-la-la-la-la-la,
Lē-la-la-la-la.

Āj-la-la-la-la-la-la-la.

Ha harakszik, mér jár erre,
Mér jár az én ellenemre?

Mit ér az a nagy kőház?
Kivül, belül fekete gyász.
S mit ír az a szip hat ökör,
Ha ingem a bánat gyötör!

Bánat gyötör kívül-belül,
Lá-laj-la-la, la-la-la-la,
Á-la-la-la, s a-la-la-la,
Lá-laj-la-la, la-laj-la-la.

Azt gondold te szigorú,
Hogy irted vagyok szomorú.
Minsáb érted szomorkadjak,
Inkább hideg vizet iszok.

Jártom hozzád sok esőbe, nagy sárbo,
Jártom hozzád jó galambom hijábo.
Á-la-la-la, á-la-la-la, fa-la-la :/:

Kéket nyilik az iboja, nem sárgát,
Mir tagadod, én is jártom tehozzád,
Jártom hozzád sok esőbe, nagy sárbo,
Jártom hozzád régi babám, hijábo.

Kertem alatt szípen zöldül a mező,
S kertem alatt szípen zöldül a mező. :/:
S jó galambam abból lesz jó legelő. :/:

S ugy elmennék, ha mehetnék, meszire,
S itt hagynám a jó galambom, nincs kire,
S rejád bizom jó barátom, pajtásom,
Éjjed véle világodat, nem bánom.

S ha letelik ez a három esztendő,
Jó pajtásom add vissza ja szeretöm.
S élted véle világodat idájig,
Éjjem én is koporsóm bezártájig.

Bura, bura bubánatra születtem,
Nem is idesanya nevelt fel ingem,
Mostoha vót, mostoha ja világ is,
Szároz földbe elhervad a virág is.

Baszam aszt a mindenit a világnak!
Rosszabbul van dolgom, mint a kutyának,
Mer a kutya kifekszik a szalmábo,
Én meg pedig bujdasak a világba.

Csillagos ég merre van a zén hazám,
S merre sirat ingem az édesanyám?
Oroszország közepébe a sírom,
Ára kérem édesanyám, ne sírjon. :/:

Szék Vitus Ferenc, 1931.

Életembe csak egyszer voltam boldog,
Akkor is a két szememből könny hullott.
Sirtam akkor örömembe, hogy szerecc,
Bánatomba, hogy az enyém nem lehetsz.

Ugy elmennék, ha mehetnék, messzire,
Itt hagynám a jó galambom, nincs kire.
Rejád bizom jó barátom, pajtásom,
Éjjeđ véle világod, én nem bánom.

Élted véle világodat idájig, :/:
Éjjem én is koporsóm bezártáig. :/:

Szék Vitus Sára,

Mos jövök Gyuláról,
Gyulafehérvárról.
S lejesett a lovamról a patkó,
A három lábáról.

Lejesett a patkó,
Csak egy maradt rajta,
S kovácslegény az én jó barátom,
Majd igazít rajta.

Kovács kapapácsa
Mind aszt veri rája,
Hogy ennek a lónak, a kesej lábu lónak
Huszár a gazdája.

Huzzár a gazdája,
Kökényszemű csinos, barna kislány
Annak a babája.

S hogy is jöttél ide,
Ebben az idegenbe?
Csalfa vót a kisangyalom szemé,
Azzal csalogatott ide.

S nem jöttem én gyalog,
A rézkocsi hozott.
Csalfa volt a kisangyalom szeme,
Azzal csalogatott ide.

Szék Vitus Ferenc, 1931.

Megdöglött a bíró lova,
Nyúzza meg a bíró maga.
Jó lesz majd bőre a lakcsizmánok,
Annak a büszke fíjánok. :/:

Széles a Bálaton vize,
De szélesebb a közepe,
Szőke kislány asztat kerülgeti,
Átal akar rajta menni. :/:

Átal akar rajta menni,
Szép lányt akar ott elvenni,
Szép lány hejett babám csunyát kaptam,
Bánom, hogy megházasattam.

Mégis rád köszönem,
Hogy ameddig élek. :/:

Hogy ameddig élek,
Jussak az eszedbe. :/:

Szerelem, szerelem,
Átkozott gyötrelém. :/:

Mé nem virágoztál
Minden falevelen? :/:

S minden falevelen,
Dijófa levelén. :/:

Hogy szakasztott vóna
Minden szegénylegény. :/:
Szék Vitus Sára,

S mer én szakasztottam,
El is szalasztottam,
Szelid galamb hejett
Vadgalambot fókтам
Votus Ferenc folytatta.

Házunk előtt, házunk előtt borostyánfa virágzik,
Bús gerlice, bús gerlice mindig azon tanyázik.
Bús gerlice mindig aztat énekli,
Jaj de boldog, jaj de boldog, ki ja párját szereti.
Ugy kisírnám, panasználom magamat,
Ha valaki, ha valaki meghallgatná sz^avamat.
Elmondanám, mi bántja ja szívemet,
Kit szerettem, kit szerettem, az az enyém nem lehet.

Szék Vitus Ferenc, 1931.

A menyasszony gyöngyöt fűz,
Íg a szeme, mint a tűz.
Ha ja zenyém úgy igne,
Száz aranyat megírne.

Ha ja zuccán végig verest/?/
Nálam babám, nincs mit keress.
Vót, mit keress, de nem kellesz,
Tágos az ucca, jelmehetsz.
La-la-la-la, la-la-la,
La-la-la-la, la-la-la.

A menyasszony szép virág,
Koszoruja gyöngyvirág,
A vőlegény vette neki,
Azé bizony szeretheti.
La-la-la-la, la-la-la.

Este, este, késő este
Hol jársz te barna menyecske?
Mondom, nem vagyok menyecske,
Rózsá vagyok én a kertbe.

Ha te rózsá vagy a kertben,
Én meg harmat az egekben.
Estej a rózsára szálllok,
Reggelig rajta muzsikálok. :/:

Ez az utca bánat-ucca, bánat-ucca,
Bánatkőből, bánatkőből van kirakva.
Aszt is a rózsám rakotta,
Hogy én sirva járjok rajta.

Nem járok én, nem járok én sirva rajta,
Járjon aki, járjon aki kirakatta,
Aszt is az én rózsám rakta,
Hogy én sirva járjok rajta.

Volt nékem egy göndör szőrű lovam, nagyon. (2)

Még az éjjel az egyiket elmulatam.

Elmulatam, nem sajnálom,
Szerettelek, csak ást bánam.

Szerettelek sok idejig,
Szeredától csütörtékig,
Látod babám, sok szép idő,
Száradjon beléd a tüdő.

Szék Sós Zsuzsa, 1936.

Sej spiritusból csinálják a pálinkát,
S ezért nem lát senki rajtam új ruhát.
Bár csinálnák fokhagymából, ecetből,
Az a kutya szidó ne élne a zsebemből,
Hej életembe csak egyszer voltam boldog,
Akkor is a két szememből könny hullott.
Sirtam is én örömembe, hogy szeretsz,
Haj bánatimban, hogy az enyén nem lehetsz.
Hej keserű viz, nem hittem, hogy ides légy,
Régi babám nem hittem, hogy csalfa légy,
Csalfasággal csaltad meg a szívemet,
Hej soha többé ne lásd a csillagos eget.

Szék Ifj. Vitus Márton, 1948.

Karácsonyi István/János/köszöntő

Sok Szentistván napokat vigan elérhesd.
Napjaidat számlálni ne légyen terhes.
Az ég harmatja szivedet ujitja.
Tenéked minden öröm holtig adassék,
Amellett semmi bánat ne baratkozzék.
Légyen élted virága, mint kinyílt,
Szived ne szenvedjen semmi sebes nyílt.

Sok Szentistván napokat vigan elérhesd.
Napjaidat számlálni ne légyen terhes.
Ott aztán a napokat jobban cserélhesd,
Légyen éltednek virágja, mint kinyílt,
Szived ne szenvedjen semmi sebes nyílt.

Az igaz egék várán jobban cserélhesd,
Ott aztán az életed jobban szemlélhesd.
Légyen éltednek virága, mint kinyílt,
Szived ne szenvedjen semmi sebes nyílt.

Jó reggelt kívánok!

Boldog Szentistván- napokat élhessetek.

Áldom, magasztalom a seregek urát,
Ki megadta nekünk a szent István napját.
Áldja meg az isten e háznak gazdáját,
Cselédestül együtt kedves gazdasszonyát.

Elindult a Cédrus/??/ ragyogó fényével,
Vágtattya ja zeget arany kerekével.
Nékem is pennám nem szünik kezembe,
Még verset nem írok szent István nevére.
Szent István neve mindig fennmaradjon,
A halál horgára sohase akadjon.

Szék Vitus Ferenc és Vitus Márton ifj.

Székvárosi bíró háza talpra van csinálva,
Tíz ablak van rajta, ki van zárva.
Tizedikbe maga könyököl a bíró,
Gyertek ide s magyar fiuk, megjött a behívó.

Pütyül gyorsanna masina kinn az állomásba,
Magyar fíjuk benne egysorjába.
Viszik őket messze nagy Oroszországba,
Széles Oroszország hegyes-völgyes határába.

Jaj istenem, én istenem mit kell hogy megéljek,
Életembe, hogy orosz lányt öleljek,
Ha ölelem, fájnak a karjaim,
Ha csókolom régi babám, hullnak a könnyeim.

Szék ifj. Vitus Márton, 1948.

Le jis szállnak, fel is szállnak a fecskék,
Jaj de busan telnek tőlem az esték.
S látod babám, eljöhetnél egy este,
Meglátnád a bús szívemet lefestve.

El is mennék tinálatok egy este,
Ha ja zanyád ojan csalfa nem lenne,
De haj az anyád ojan csalfa menyecske,
S meghallgatta,mit beszélünk az este.

Forrószegi ballada

Hallottátok Forrószegen mi történt?
Megöltek egy szép piros, barna legényt,
Vérét vették, mint a fogolyadárnak,
Halva vitték be az édesanyjának.
S te Seres T., nem fájt neked a szived,
Mikor aszt a barna legényt megölted?
Dehogy nem fájt, aszt hittem, hogy meghasad,
Mikor monta, jaj istenem mekhalak. //

Órmester ur, azért jöttem, jelentsem,
Hogy én aszt a barna legényt megöltem,
Vérét vettem, mint a fogolyadárnak,
S halva vitték be az édesannyának.

Szék Sós Sára, 1931.

A megesett lány balladája

Este van, este van,
Hatra jár az óra.
S minden eladó lány
Kijült a kapuba.
S az én szeretőm is
Kijült a kapuba,
S a csillagos ég is
Gyászba borította.
Jó estét galambom!
Mi bajod érkezett?
Talán a vacsora
Nemigen jól teszett?
Hoztam egy liter bort,
Hadd igyál belőle,
Hogy a gyenge szived
Enyhüljön meg tőle.
Nem iszom, nem iszom,
Igyad meg csak magad,

Ha te nem sajnáltad
Szép lejárásomat.
Lányom, édes lányom,
Kötényed mi lelte?
A ruhád eleje
Mijér kapódik fel?
Szabó nem jól szapta,
Varró nem jól varrta.
Verje meg a zisten,
Ki ennek a zoka.
Hóhérok, hóhérok,
Fogjátok lányomat!
Vigyétek börtönbe,
A legméjebbikbe.
Anyám, édesanyám
Csak aszt engedje meg,
Szobámba mennek be,
Ruhájim nézzem meg.

Ruhájim, ruhájim
Porba lehulljatok!
Amikor engemet
Visznek a börtönbe.
S anyám, édesanyám
Csak azt engedje meg,
Kertembe mennetek be,
Virágim nézzem meg.

Virágok, virágok
Porba lehulljatok!
Amikor engemet
Visznek a börtönbe,
A legméjebbikbe.

Szék Sós János, 1931.

A halálra táncoltatott lány balladája

Jó estét, jó estét,
Szöllőziné asszonyom!
Hol van a mű Erzsébet babánk,
Aki minket régen vár?

S be is ment, lefeküdt
Szép paplanyos ágyába.
S menyét be s keltse fel,
S készicse jel a bálba.

S be is ment. Fel is kelt,
S el is készült a bálba,
Bagarija cipőjét
Felhuzta ja lábára.

Elementek, elementek,
Odajértek a bálba.
Egyszerre ja két betyár
Rátekint a cigányra.

Huzzátok cigányok
Kivilágos virattig,
Amig a mű Erzsébet babánk
Karjaink között elalszik!

Engedj ki, mennetek ki,
Csak pihenni mennetek ki,
Bagarija cipőből a
Piros vérem öntsem ki!

S nem mész ki, nem mész ki,
Minek néked kimenni?
Még ma éjjel kell néked a
Karjaink között meghalni.

S átkozott az ~~anya~~, apa
Szézsor jobban az anya,
Ki egyetlenegy lányát
Este bálba elhagyja.

Lejányok, lejányok!
Rólam példát vegyetek,
S ti egyszerre két betyárt
Soha nem szeressetek.

Szék Sós Sára, 1931.

Keserű víz nem hittem, hogy édes légy.
S régi babám nem hittem, hogy csalfa légy.
Csalfasággal csaltad meg a szívemet,
A jó isten úgy áldjon meg tégedet. ://

Kék iboja bura hajtja a fejét,
Nincsen aki megöntözze a tövét.
Száj le harmat kék iboja tövére,
Most akadtam egy igaz szeretőre.

Régi babám, ha meguntál szeretni,
Szabad neked más szeretőt keresni.
Agyonisten szebbet, jobbat nálammál,
Nékem pedig csak ojtant, mint te voltál.

Szeretett a fene, soha,
Csak meg voltam veled szokva,
Ugy meg voltam veled szokva,
El sem felejtelek soha.

Keskeny a hid, széles palló.
Igazán szeretni nem jó,
Mer aki igazán szeret,
Azt megszójják a zemberek.

Hagyj békét rózsám a bunak,
Ne higgy minden csalfa szónak,
A-la-la-la-la-la-la-la,
A-la-la-la-la-la-la-la-la.

Ver az isten, ver, jó látom,
Verjen is meg azt kívánom,
Verjen meg az én teremtőm,
Mér nem voltál hű szeretőm.

A-la-.....stb

Szeress rózsám szökét, barnát,
Csak ne szeressél nagygazdát,
S mer a gazdag csak integet,
De ja szegény szívből szeret.

Ugy szeretem a kislejányt,
Mint a disznó a zöld csihánt.
De mégjobban a menyecskét,
Mint a rigó ja cseresnyét.

Lefelé fojik a Tisza,
Nem fojik az többé vissza.
Rajtam van a babám csókja,
Ha sajnálja, vegye vissza.

Ha sajnálta, mér is adta,
Nem voltam én rászorulva.
Add ide babám a szádod,
Hadd csókoljak rajta százot.

Ha megcsókolom a szádod,
Megtagadod az anyádod.
A-la-la-stb.

Kolozsvárt a monostoron
Beléjakadt az ostrom.
Akaszd ki kedves galambom,
Két piros orcád csókolom.

Esik eső, szakad, szakad,
Szeretnélek, de nem szabad,
Szeretnélek, de nem élek,
Szeretőd van, attól félek.

Esik eső az asztagra,
Ne nizz babám a gazdagra,
Mer a gazdag csak integet,
De ja szegény szívből szeret.

Minek az a szép, nagy kőház,
Kívül-belül fekete gyász.
Mit ér az a szép hat ökör,
Ha jengem a bánat gyötör.

Bánat gyötör kívül-belül,
Bánat szorít mindkét felől.

Szék, Sós Sára, Sós Annasa

Egye meg a franc a fenét,
Mér nem ette meg a legényt.
Mer a legény lejánycsaló,
Mind akasztófára való.

Ides vót az anyám teje,
Keserű a más kenyere.
S al-la-la-la-la-la stb.

Ugy elmennék, ha mehetnék,
Ha szabad madár lehetnék,
Szabad madár nem lehetek,
Hozzád babám nem mehetek.

Lefelé fojik a Tisza,
Nem fojik az soha vissza.
Rajtam van a babám csókja,
Ha sajnálja, vegye vissza.

Szék Nagy Sára

Kis-Hargita

Nem messze van ide Kishargita,
Köröskörül járja azt a Tisza.
Közepébe a Lebuki csárda,
Ott mulat a betyárok káplárja.

S amott messze jönnek a zsandárok,
Egyenest a Lebuki csárdába.
Agyonisten csaplárosné szentem!
Kijé ez a pej paripa itten?
Jó bort iszik annak a gazdája,
Most jött ide, nincs egy fél órája.

S küldje ki hát, vagy adja meg magát,
Vagy ha nem, hát elhajtjuk a lovát.
Ki sem megyek, meg sem adom magam,
Ha ugy teccik, vigyék el a lovam.

S én a lovam nem annyira bánom,
Rajta van a lelövő szerszámom,
S a sügyellőmben bőrbugyillárisom,
Abban pihen háromszáz forintom.

Százat adnék a piros pej lovamér,
Százat a lelövő szerszámomér,
Százat pedig egy szép barna lányér,
Kit nem adnék széles e világér.

Szék Sós János, 1931.

István-napi köszöntő

E napon mi megjelentünk,
S nevedet úgy tiszteljük.
Mert ma szent István,
Melyet régen vártunk.

S hajnalodik fent az égen,
Szívenk örömmel merüljen.
Nohát vigadjunk,
Nohát vigadjunk!

Áldást kérünk jóistentől,
S a magas egekből,
S agyon az ur az égből

S egeknek egéből,
Az Urjézus kebeléből,
S nyuktassa meg szent öléből.
Örökké, ámmen,
Örökké, ámmen!

x x x
Gyöngye sergünk vig örömmel
Zendíté a kis dalát,
S azt kívánjuk szent Istvánnak,
Élje vigan névnapját.

Élje is el, töltsse is el
A leghasznosabbakat.
Éljen, éljen, István éljen!

István éljen jókedvében,
Bánat ne szájjon szivébe,
Éljen, éljen, István éljen!

Szék Szegedi István, 1926.

.....
Hosszú szabadságra megy a gazdája.
Bandi lovam ne aggódjál sejt-haj érettem,
Három évig jó gondodat viselem.
S átadnak egy bus regruta kezébe,
Kinek van még hátra ja három éve.
Gyere pajtás, itt a kantár, sejt meg a szügyellőm,
A jó isten legyen a gondviselőm.

Százados ur azt mondja a bakának,
Ides fiam maradj vissza zsupásnak,
Három csillagot teszek a gyöngé válladra,
Egész század hallgat a te szavadra.

Százados ur köszönöm a jóságát,
Másnak adja s ne nékem a csillagját,
S van már nékem odahaza kökényszemű galambom,
Akinek a két szeme ja csillagom.

Szék Szegedi István, 1926.

Székvárosi biró lánya fekszik fekete gyászba,
S kilenc orvos vizitálja s baját egy sem találja.
Tizedik a szeretője, gyujtsa meg a gyertyát, met én mekhalok.
Székvárosi temetőbe a legárvább én vagyok.

Székvárosi gyász-temető dróttal van bekerítve
S oda van a, oda van a régi babám temetve.
A sirjára rászállott egy bús gerlice-madár, s onnan integet,
Szakitsátok, ha tudjátok, százfelé ja szivemet.

Szék Vitus Ferenc, Sós János, Szegedi István.

Az én lovam többet ér a másénál,
Többet ér a századas úr lovánál.
S századas úrnak a lova szép esőndesen jár,
De ja zenyém elrepül, mint a madár.

S még az éjjel elrepülök én rajta,
S mer egy kislány vár engem a kapuba.
Jaj de boldog voltam is én, mikor megláttem,
Ót szerettem csak ezen a világon. :/:

Nyitva van a Barna kislány ablaka,
Nem könyököl senki többet ki rajta,
S ha még egyszer végigmenyek a nyílt ablaknál,
Bekijáltok, régi babám megcsaltál. :/:

Szék Szegedi Istvánné/Sós Sára/, Sós Jánosné/Vincellér Zsuzs/

Szeretnék, szeretnék a falu végén lakni,
S odajár a babám lovát itatgatni.
Lovát itatgatja s magát csinositja,
S két szép piros orcáját vélem csókoltatja.
S kinek van, kinek van karikagyűrűje,
S annak van, annak van szőke szeretője.
Láma az enyém szőke, cseréljük el véle,
S amejiké többet ér, bort fizetek érte. :/:

Szék Szegediné, Sósné.

KOROND:

Én kihajtom ludam,
Szöntgyörgy közepére,
Utan küldtem uram,
Hajcsa haza ludam.
Ludam jőjjön haza,
Uram vesszen oda,
Él s ne vesszen szegény
Mej a pipás legény.

Télbe ganyéjhánni,
Nyárba házórzeni,
Télbe ganyéjhánni,
Nyárba házórzeni.

Agyoncsaplak édes lovam,
Nincsen széna, nincsen abrak.
Né csapj agyon édes gazdám,
Kitelelek utun szalmán.

S elmennél-é, itt hagynál-é?
Szived értem nem fájna-é?
S ugy elmenyek, meglássátok,
Hiremet nem es hajjátok.
"eszt még édesanyám puogatta"

*Szombat*ra szepulót raktam,
Már szombatig ki se mostam.
Akkor kalákát hivattam,
Kalákával kimosattam.

Egy kupa pálinkát vettem,
Komámasszonra köszöntem,
Véle addig csöpögettem,
Komámasszont nem ismertem.

Hazafelé kéne menni,
Jámbor uramnak eszt montam,
Hogy a tinók után vótem,
Jámbor uram eszt vélette,
Bogár u ? megcsipte.

A malomba kéne menni,
Lisztos zsákom sincsen.
A szuszékból merittenék,
Babám, lisztem sincsen.

Nappal busulok,
Éjjel gondolkozom,
Hogy mitévős legyek,
Hogy egy szép lányt veszek,
Vele vigan éljek.

Zuss ? elég vagyok,
De kenyérünk sincsen.
Kutygyilkos teringettét,
Ity hát semmink sincsen.

Istenem, mit tegyek,
Hogy ety szép lányt vegyek?
Hogy ety szép lányt vegyek,
Vele vigan éljek.

Korond Tófalvi Zsuzs, 86 é.

Énbőlölemnem jó csillag lett vóna,
Én az égen nem jó ragyogtam vóna,
Éjféltájba kerülném meg az eget,
Akkó tudnám, hogy a babám kit szeret.

S addig menyek a csillagos ég alatt,
Míg megnyukszom a babám karja jalatt.
Ha megnyukszom, ki~~nek~~nek avvá mi gongya,
Gyere babám, borujj~~x~~ a jobb vállamra.

S bura, bura, bubánatra születtem,
Nem es édesanya nevelt fel ingem,
Mostoha vót, mostoha a világ es,
Ahun járok, elhervadá virág es.

Menyek az uton lefelé,
Senki se mongya, gyere bé,
Mind azt mondják, részeg vagyok,
Az ut szélén ingadozok.

Ingadoz még a virág es,
A mezőn meg a fűszál es.
Ó istenem hogy éjek meg,
Hogy ezt senki se tuggya még.

Ifjuságom telik el,
Azért a szívem hasad el, :/:
Azért a szívem hasad el. /:
Emennél-é, itt hagynál-é,
Szívem érted nem fájna-é? :/:
Szived értem nem fájna-é?

Ugy elmenyek, meglássátok,
Hogy még hirem se hajjátok, :/:
Hogy még hirem se hajjátok.

S mikor hirem hallanátok,
Bús levelem olvassátok, :/:
Bús levelem olvassátok.

Koroná Tófalvi Zsuzs, 86 é.

Nagykend

Muzsikaszó kihallik az erdőbe,
S viszik a babámat az esküvőre.
Már szeretnék én is akkor ott lenni,
Mikor a pap ~~akkor~~ babámat esketi.

Hallgatnám meg, hogy tagad ki szívéből,
Hát te babám hogy nem félsz az istentől.

Édesanyám agyonisten jó estét!
Elhoztuk a barna piros menyecskét,
De nem azért hoztuk, hogy mi szeressük,
Sok a pénze, a zsebünkbe tehessük.

Magyarosi Szócs Erzsébet, Koncz E. 1906

Édesanyám kiállott a kapuba,
Ugy siratja, hogy a fija katona.
Ne sirasson édesanyám engemet,
Mennyen haza s növelje az öcsémet.

Mer az öcsém nem katonának való,
Gyenge legény, könnyen megrugja a ló.

Máté István, 1883.

Hej istenveled Nagykent község faluja,
Már én többet nem lezsek a lakósa.
Én utánam kizöldülhet az utca,
Hej ha még egyszer végigsétálok rajta.

Édesanyám akkor kezdett siratni,
Mikor kufferembe kezdett pakolni.
Ne sirj anyám, köszönöm a nevelést,
Lehajolok s megcsókolom a kezét.

Tiltott apád, tiltott anyád,

Tē-le-le-le.

Tiltott minden familijád,

Tē-le-le-le.

Minál jobban tiltnak tőlem,

Tē-le-le-le.

Annál jobban szólok néked,

Tē-le-le-le.

Koncz Erzsébet

Tánc-szók

Nyárád mellett születtem én,
Szegény barna betyárlegény.

Szép a Nyárád s a vidéke,
Jámbor székely, szabad népe.

Ott a szőke Nyárád mellett
Ott nekem egy rózsa termett.

Szép ut viszen a házához,
Ott járok a szép barnához.

Ott a szőke Nyárád parton,
Köntöse nem régi katon,

Maga szőtte két kezivel,
Be is szegte szép szegővel.

A nagykenti sűrű berek,
Ott terem a magyar gyerek.

Én is onnan serkentem ki,
Bár a nyakam tört volna ki.

Máté I. és Koncz E.

Nyárádmenti legény vagyok,
S a leányér élek, halok.

Ez a kislány irigyesem,
Mert elvette a kedvesem,

Ha elvette éjjen véle,
Óje meg a bánat véle.

Óje meg a bu s bánat,
A sok szégyen s a gyalázat.

Mikor menyék le az uton,
Nézz ki babám az ablakon.
Vess utánam egy pillantást,
Ugy se lássuk többöt egymást.

Koncz Erzsébet, 1906

~~Szabó Vilma balladája~~

Szabó Vilma balladája

Szabó Vilma kiment az erdőbe,
Lefeküdt a diófa tövére.
S odamentem s kijátottam neki,
Kej fel Vilma me meglát valaki.
Szabó Vilma nem vette tréfára,
Beugrott a szegedi csárdába.
Kocsmárosné sört, vagy bort az sztalra,
Hadd mulasson Vilma bánatába.
Szabó Vilma borát meg nem itta,
Kilenc csendőr az ajtót benyissa.
Vald ki Vilma, vald ki minden bűnödöt.
Hova tette három szép gyermekedet.
Egyiket a Duna méj vizébe,
Másikat a diófa tövére,
Harmadiknak öngyilkossa lettem,
Látod Vilma, szenveded ezeket.
Szabó Vilma piros pántlikája
Megakadt a börtön ajtójába.
Arra kérem a csendőr urakat,
Akasszák ki piros pántlikámat.
Akasszák^{ki} tegyék a ládábo,
Jó lessz majd a kislányom hajábo.
Koncz Erzsébet, 1906.

Feketalak

Karácsonyi kántáló

Én felköttem szép piros hajnalba, :/:
Megmozsdottam bűnös álmajimtól. :/:
Megkendőszttem arany kendőzömmel. :/:
Feltekintek fényes mennyországba. :/:
Nyitva láttom mennyország kapuját. :/:
Azon belül egy vijasz-lajtorját. :/:
Azon belül márvány-kőkoporsót. :/:
Melleste sir szent asszony, Mária. :/:
Mér sirsz, mér sirsz szent asszony, Mária? :/:
Hogyne sirnék, hogyne keseregnék, :/:
Mikor az anyának egy, két testnek vére,
Ott nyukszik lent méj sir fenekébe.

Balla Ferencné 1938.

